

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1 lipca

№ 56.

Rok 1932.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 543—z dnia 30 czerwca 1932 r. o opłatach od uprawnień górniczych 1091

OBWIESZCZENIE MINISTRA

Poz.: 544—Przemysłu i Handlu z dnia 24 czerwca 1932 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 czerwca 1932 r. o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego 1092

543.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 30 czerwca 1932 r.

o opłatach od uprawnień górniczych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

I. O opłatach od własności górniczej.

Art. 1. Ustanawia się następujące opłaty od własności górniczej:

a) od własności górniczej, powstałej na zasadzie austriackiej Powszechnej Ustawy Górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (Dz. U. p. austr. Nr. 146): od hektara miary górniczej (kopalnianej, dziennej i przymiaru) nadanej na węgiel kamienny — 6 zł, na węgiel brunatny — 2 zł, na rudę żelazną — 1 zł 50 gr, a na inny minerał zastrzeżony — 3 zł rocznie;

b) od własności górniczej, powstałej na zasadzie rosyjskiej Ustawy Górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. tom VII, wyd. 1912 r.) i ub pruskiej Powszechnej Ustawy Górniczej z dnia 24 czerwca 1865 r. (Zb. Ust. z 1865 r. str. 705), albo prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 85, poz. 654): od hektara pola górniczego (nadania górniczego), nadanego na węgiel kamienny — 6 zł, na węgiel brunatny — 2 zł, na rudę żelazną — 1 zł 50 gr, a na inny minerał — 3 zł rocznie.

Ułamek hektara liczy się za cały hektar.

W przypadkach współwłasności za opłaty od własności górniczej odpowiadają wszyscy współwłaściciele solidarnie.

Art. 2. Opłaty, wymienione w art. 1 winny być uiszczane w dwóch równych ratach półrocznych, płatnych w ciągu pierwszego miesiąca półrocza kalendarzowego.

Za półrocze kalendarzowe, w którym własność górnicza powstała, należy uiszczyć całą ratę półroczną w ciągu miesiąca, następującego po miesiącu jej powstania.

Jeżeli własność górnicza powstała wskutek scalenia, to pole scalone nie podlega opłacie za półrocze kalendarzowe, w którym nastąpiło scalenie.

Od własności górniczej, wygasłej z jakichkolwiek powodów, należy się opłata za całe półrocze kalendarzowe, w którym własność ta wygasła.

Art. 3. W razie zalegania opłaty od własności górniczej poza termin, oznaczony w art. 2, winien zalegający uiszczać odsetki za każdy miesiąc zwłoki w wysokości równej odsetkom za zwłokę, pobieranym od zaległości w podatkach bezpośrednich.

Zaległe opłaty ściągane będą w drodze przymusowej w sposób, przepisany dla ściągania podatków bezpośrednich.

Art. 4. Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu służy prawo:

a) obniżania do 50% wysokości, wymienionych w art. 1 opłat od własności górniczej, której eksploatacja znajduje się w warunkach szczególnie trudnych;

b) umarzania odsetek za zwłokę, określonych w art. 3, w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie;

c) umarzania wszystkich zaległości z tytułu opłat od własności górniczej (art. 1) wraz z odsetkami za zwłokę (art. 3), które okazały się nieściągalnymi nawet w drodze egzekucji.

II. O opłatach od wyłączności poszukiwań górniczych.

Art. 5. Ustanawia się opłatę od wyłączności poszukiwań górniczych, uzyskanej na zasadzie austriackiej Powszechnej Ustawy Górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (Dz. U. p. austr. Nr. 146), w wysokości 24 zł rocznie od każdej wyłączności poszukiwań górniczych.

Art. 6. Opłata, wymieniona w art. 5, winna być uiszczona w dwóch równych ratach półrocznych, płatnych bez wezwania w ciągu pierwszych trzech miesięcy półrocza kalendarzowego.

Za półrocze kalendarzowe, w którym wyłączność poszukiwań górniczych została uzyskana, należy uiścić całą ratę półroczną przed upływem danego półrocza.

Art. 7. Ministrowi Przemysłu i Handlu służy prawo obniżania w porozumieniu z Ministrem Skarbu opłat od wyłączności poszukiwań górniczych w przypadkach, gdy złoża mineralne są ubogie i nierównomiernie rozłożone. Zniżka nie może sięgać poniżej 1/4 wysokości opłaty i będzie przyznawana na czas określony.

Art. 8. W razie gdyby opłata od wyłączności poszukiwań górniczych nie została uiszczoną w całości albo w części obniżonej w myśl art. 7, w terminie przewidzianym w art. 6, wyłączność wygasa sama przez się. Ten sam przepis stosuje się w razie nieuiszczenia rat, na które zgodnie z art. 12 opłata od wyłączności górniczych została rozłożona.

III. Postanowienia wspólne końcowe.

Art. 9. Państwowa własność górnicza oraz należące do Państwa wyłączności poszukiwań górniczych, wolne są od opłat, wymienionych w art. 1 i 5.

Art. 10. W okresie od 1 stycznia 1932 r. do 31 grudnia 1946 r. wysokość opłat od pól górniczych, powstałych na zasadzie art. 285 prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 85, poz. 654), a nie eksploatowanych, ogranicza się do kwoty odpowiadającej sumie opłat od takiej ilości wyłączności poszukiwań górniczych, jaka byłaby potrzebna dla całkowitego pokrycia obszaru danych pól górniczych.

Art. 11. Odsetki za zwłokę, nieuiszczone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a obliczone na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 1924 r. w przedmiocie opłat od uprawnień górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 671) w stosunku wyższym od przewidzianego w art. 3 niniejszego rozporządzenia obniża się do wysokości, przewidzianej w tymże artykule.

Art. 12. Ministrowi Przemysłu i Handlu przysługuje prawo rozkładania na raty opłat, przewidzianych w art. 1 i art. 5, lub odraczania terminów płatności, określonych w art. 2 i art. 6 i zwalniania przysługującego płatnikowi częściowo lub całkowicie od obowiązku uiszczania odsetek.

Art. 13. Wykonanie uprawnień, przewidzianych w art. 12 Minister Przemysłu i Handlu może przekazać wyższym urzędowi górniczym, wykonanie zaś uprawnień, przewidzianych w art. 4 i art. 7 Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przekazać wyższemu urzędowi górniczym w porozumieniu z izbami skarbowymi.

Art. 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r. Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 8 lipca 1924 r. w przedmiocie opłat od uprawnień górniczych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 671), wraz z późniejszymi jej zmianami i uzupełnieniami.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: *Kühn*
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

544.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 24 czerwca 1932 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 czerwca 1932 r. o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego.

Na podstawie art. 6 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuje się następujący błąd w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 czerwca 1932 r. o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 470):

W § 2 punkt (2) zamiast: „W wypadku, przewidzianym w punkcie e)” powinno być: „W wypadku, przewidzianym w punkcie c)”.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*